

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

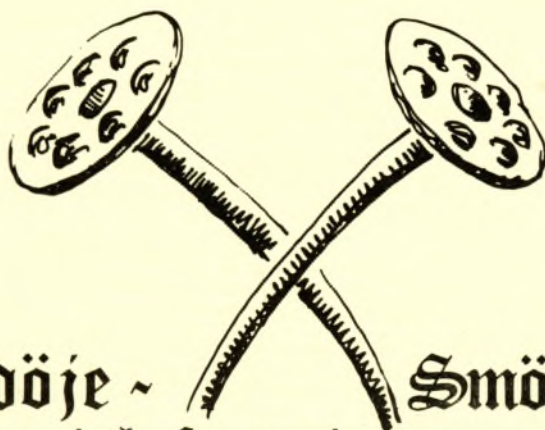
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ledöje ~ Smörum
historisk forening og arkiv

8. Årgang Nr. 3 1986

KØBENHAVNSEGNENS 800 ÅRS FØDSELSDAG

Den 21. oktober 1986 kan betragtes som Københavnsegnens 800 års fødselsdag. På denne dag i 1186 sendte pave Urban den Tredje et brev til ærkebiskop Absalon i Danmark som bekræftelse på, at Absalon havde skænket nogle landsbyer til Roskilde Domkirke. Disse landsbyer lå stort set alle i den østlige del af det nuværende Københavns Amt og Københavns Kommune, f.eks. Nærum, Virum, Bagsværd, Hvidovre og Tårnby. En af dem var den senere hovedstad København, som dengang blot var en landsby lige som de andre - dengang var det Roskilde, der var hovedbyen på Sjælland. Mange af de nævnte byer er i dette brev omtalt for første gang, og 800 års jubilæet er blevet fejret lokalt mange steder. Men samtidig er det også et større kulturhistorisk fællesskab, der kan se tilbage på de 800 år: vekselvirkningen og samhandelen mellem København og dens omegn. Da København blev hovedstad, måtte omegnen levere fødevarer og byggematerialer til byen, som til gengæld efterhånden satte sit præg på omegnen - først med landsteder og industri, senere med stadigt større beboelsesforstæder. Det er således også i høj grad en jubilæumsdag for Københavns Amt. Amtsinddelingen er ganske vist kun godt 300 år gammel; men den kulturelle samhørighed er altså meget ældre.

Jeppé Tønsberg.

Halmtorvet 1809, akvarel af C. W. Eckersberg. (Bymuseet).

HØJ PAA matr.nr. 13a AF LEDØJE

Protokoludskrift 645/31 2.02.09 fra Nationalmuseet

Efter telefonisk Anmeldelse om Fund af en Grav hos Gdj. Øhr-
gaard, Flødegaard, undersøgtes d. 31. Okt. 1931 Graven ved under-
tegnede.

Lige V. for Flødegaard ligger en Høj paa en naturlig Bakke, Højen
har været overpløjet i mange Aar. Ved Optagning af Sten var

Karlen Martin Peder-
sen stødt paa en Grav
med brændte Ben og
havde foranlediget,
at Nationalmuseet
blev underrettet og
Arbejdet indstillet.

Den fundne Grav var
Højens Centralgrav.
Den laa nu 0,55 m
under Højens Top.
Fra Grav til Højfod
var nu 9 m. Højens
opr. Tværm. ca. 18-
20 m. Graven, der
havde Retning i omtr.
NØ-SV med en lille
Drejning mod N og
S, var en lille Kiste,
sat af 6 Sten. Over
den søndre Ende laa
en Dæksten, 0,45 x
0,65 m, over den nor-
dre Ende en, der var
0,45 x 0,55 m. Den
nordre var hvælvet,
den søndre ca. 0,20-
25 m tyk med 2 pa-
rallelle Flader.

Grav på Matr. Nr. 13 af Ledøje, set omtr. fra Syd.

Hele Anlægget var dækket af en Kappe, ca. 0,50 m tyk af hoved-
store til 3 Gange hovedstore Sten, mest runde, nogle dog kantede,
samt enkelte flade Fliser af en rødlig Sandsten. Mellem Stenene
fandt man hule Rum, hvor Jorden ikke var trængt ind. Ved min An-
komst var kun Sydenden fremgravet. Nordenden var urørt. Under

den nordre Dæksten laa 4 flade Sten, 2 ovenpaa hinanden paa den nordvestre Sidesten, 1 ovenpaa Endestenen og 1 ovenpaa den nordøstre Sidesten. Noget lignende havde Sydenden været, der laa kun 1 Sten paa Plads.

Graven var indvendig 0,99 m l., udvendig 1,41 m l., Bredden var indvendig 0,25 m, udvendig 0,67 m. Kisten var som nævnt sat af 6 Sten, der vendte en flad Side indad. Dens Form fremgaar af Planen.

5-10 cm under Sidestenenes Overkant laa i hele Graven 3 flade, 5-10 cm tykke Fliser, der ganske passede til Gravens Form. Over og under disse, navnlig over dem, fandtes store Stumper af brændte Ben.

Gravens Dybde var ca. 25 cm. Fylden bestod af fed, lerblandet Muld, i dens nederste Lag var en Del Klumper af gult Ler. De flade Sten i Graven udgør sikkert dens Bund. Gravrummet er usædvanligt baade ved sin ringe Bredde og sin ringe Dybde.

Hvorledes de brændte Ben er kommen ned under Bundstenene, kunde ikke sikkert iagttages, formodentlig ved Dyregange. Der laa som nævnt ikke mange under Bundstenene, næsten alle Benene laa ovenpaa disse. Gravrummet var i den nordre Ende jordfrit.

Af Oldsager fandtes intet. Al Jorden i Graven baade over og under Bundstenene sloges for en Sikkerheds Skyld gennem et Sold, men der fandtes hverken Naale eller andre Bronzegenstande.

Graven, der saavidt jeg kunne skønne, var anlagt paa den gamle Markflade, maa sikkert henføres til Bronzealderen, formodentlig Overgangen mellem 6. og 7. Periode. Stenene toges op, saaledes at deres Størrelse kunde maales. Ejeren lovede at passe paa ved den fortsatte Gravning efter Sten, om sekundære Grave skulde fremkomme.

Kjøbenhavn 31/10. 31.

H. C. Broholm.

De brændte Ben stammer sandsynligvis fra et voxent Individ, de er iøvrigt ganske værdiløse og kasseredes derfor.

10/12. 35.

H. C. Broholm.

Nationalmuseet fik senere tilladelse til at hente stenene til genopstilling på museet, og for sin "gødhedsfulde Anmeldelse og Beredvillighed" modtog gårdejer Øhrgaard 15 kr. i dusør.

Flødegård hedder nu Egegaard og ligger på Ledøjetofte 55.

JULENS OVERTRO

Bondens liv og gerninger var op til vore dage i mangt og meget styret af overtro. Ikke mindst julen var omgærdet af varsler om årets gang og slægtens fremtid. Der er en smuk tanke om evigt kredsløb i det smuldrede julebrød, som blev blandet i vårsæden.

Juleaftensdag var travl, for da skulle alt, også redskaberne på gården, være stillet ind, så Jerusalems skomager ikke kunne finde hvile under sin evige vandring. Helt galt ville det gå høsten, hvis han kunne sætte sig på en glemt plov.

Når der var ryddet op, skulle kreaturerne have foder til hele julen og gnides på tænderne med salt og sod. Det sidstnævnte sikrede mod trolddom. Yderligere blev de beskyttet ved et tjærekors på stalddøren. Derefter var det tilrådeligt at holde sig inden døre.

Dog, selv bag den lukkede stuedør, var man ikke helt uden forbindelse med det hinsidige, det uforklarlige. Slægtens afdøde havde nemlig for skik at deltage i festlighederne, efter at gårdfolket var gået til ro. Det troede man i hvert fald. For at vejlede de afdøde stillede man en tændt tælleprås i vinduet, ligesom man sørgede for en ekstra kuvert ved bordet. I Sverige var det skik at lade julebordet stå dækket hele højtiden igennem, tilgængeligt for afdøde slægtninge. Herhjemme nøjedes man normalt med at efterlade et brød og snapseflasken på bordet om natten. En anden udbredt svensk skik, der herhjemme kun er noteret fra Bornholm, er julehalmen. Det er en ejendommelig tradition, som både har forbindelse til Jesusbarnet i krybben og til de afdødes besøg: der var stillet mad frem, og halmen blev bredt ud på gulvet i storstuen, så de natlige gæster ikke blot blev godt beværtet, men tillige kunne finde hvile.

Det er muligvis tanken om barnet i krybben, der oprindelig fik gårdens karle og piger til, julen igennem, at tilbringe natten i julehalmen. Flere præster fordømte dog denne skik, da der ofte opstod højst jordiske lyster under fælleslejet. Den megen fritid skulle jo bruges til noget, for alle dagligdagens og -aftenens mere nøgterne gøremål var lagt til side i julen.

Det er en svært tolkelig overtro, at det ville gå gården og dens beboere særlig ilde, hvis drejende arbejde blev udført - ved røkken eller peberkværnen. Selv noget så tilforladeligt som at røre om i suppen blev visse steder anset for farligt.

Povl Abrahamsen
(Jul i gamle dage)

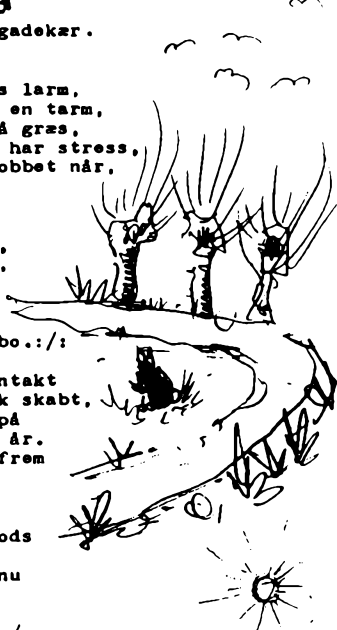
NYBØLLE SANGEN.

Melodi: Ved landsbyens gadeker.

På landet, væk fra byens larm,
hvor vejen snor sig som en tarm,
med gårde, og med dyr på græs,
et fristed for folk der har stress,
når træt man hjem fra jobbet når,
man fred i sindet får.

I Nybølle findes det
som andre savner tit,
man kommer hinanden ved,
og dog har man det frit,
man værner om byen her,
mod minder er man tro,
:// Nybølle er det sted
hvor vi allerhelst vil bo.://

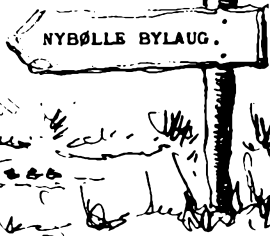
Vi bylaug og lidt bo-kontakt
i nitten fem og firs fik skabt,
et sammenhold vi håber på
bli'r stærkere år efter år.
Vi gamle minder graver frem
og dvæler tit ved dem.
Ja, Nybølle er for os
vor egen lille by,
sin lidenhed dog til trods
har viden om skabt ry,
i seks hundred' år til nu
har byen været til.

:// Nybølle - vores by -
dig altid vi værne vil.://

Vi smed og købmand har ej mer',
en mand med le vi sjældent ser,
mens byens landbrug går i stå
bli'r gartnerierne få.
Om nye tider presser på
vort bylaug skal bestå,
for Nybølle har miljø
som vi skal værne om,
der over dens landsbypræg
må aldrig fældes dom,
for Nybølle Bylaug vil
stå fast hvad der end sker.

:// Nybølle - vores by -
en landsby, som vi har kær.://

NYBØLLE BYLAUG.

Nybølle Bylaug blev stiftet i 1985, og sangen her blev sunget første gang ved en fest den 12. september d.a. Teksten er af Lind (udenbys), og tegningerne er af Bent Eggert.

NYTÅR, EDELGAVE, 1. JANUAR 1945

Toget har svært ved at komme i gang, brunkullene trækker ikke godt, og toget er overfyldt. Lokomotivet må bakke et par gange, førend det lykkes at få den lange togstamme sat i bevægelse. Vi er inviteret til Edelgave i dagene omkring nytår, og vi forlader meget gerne byen med dens mørke og uhygge og glæder os til at få alt dette lidt på afstand ude på det rigtige land. Langsomt slæber toget sig gennem byens yderkvarterer Vanløse, Husum, Islev osv. Murermestervillaer afløses af kolonihaver og små selvbyggerhuse, der ikke er særlig kønne og endnu mindre bliver det ved at ses en grå decemberdag, hvor haverne står så afklædte. Vi nærmer os snart stationsbyen Ballerup, i hvis udkant treetagers huse er begyndt at skyde op; tilsyneladende ganske umotiveret midt på en mark, hvor der endnu i fjor stod korn. Et varsel om den rivende udvikling, denne by vil få, når den elektriske bane efter krigen bliver ført herud.

Først når vi har passeret denne by, begynder det rigtige land. Sorte pløjemarkers veksler med svagt lysegrønne markstykker, hvor den spirende vintersæd allerede bebuder, at et forår er i vente.

På Måløv station holder vognen fra Edelgave og venter på os, den er fyldt med dejlige pelse og tæpper. - Det er blæst og føles derfor koldt, en haglbyge pisker os lige i ansigtet, så vi glæder os til snart at komme i hus. Hestene har ikke været ude før i dag og er derfor meget livlige. Det går stærkt, og snart ruller vi ind gennem porten hen over den store gårdsplads op foran hovedbygningen. I forstuen bliver vi pakket ud af pelse og tørklæder. Helligtrekongerslys i en armstage lyser os varmt i møde i skumringen. Midt i trapperummet hænger en mægtig klokke flettet af grangrene, den hænger i en svær ranke af gran, der forsvinder et sted højt oppe i tredie stokværks halvmørke.

Inde i havestuen er juletræet tændt, og der er en tummel af glade børn. Det er småbørnene fra gården, der er til børnejuletræ sammen med deres mødre. Vi bliver straks indfanget af julestemningen og af børnene, og kun få øjeblikke efter vor ankomst er vi med i børnenes runddans. "Jeg gik mig over sø og land, der mødte jeg en gammel mand ..." At vi for knap to timer siden har været i København, er som ved et trylleslag udslettet af erindringerne.

Gongongen lyder fra køkkenet, og man samles i spisestuen til eftermiddagskaffen. Bordet er langt, vi er 15 liggende gæster. I en af de dybe vinduesnicher er der dækket et lille bord til de aller-

Hr. og fru Madsen-Mygdal med familie og ansatte, sidst i 1930'erne.

mindste. Aftenen går med musikalsk underholdning. Flere af gæsterne har medbragt instrumenter. Der er flere violiner, en cello, 2 klarinetter og en fløjte. Vi hører blandt andet en af Mozarts dejlige strygekvartetter. Det bliver sent, og aftenen slutter med, at vi alle begiver os ud i det store herregårdskøkken, hvor vi skal sætte smag på en nylavet spegepølse. Pigerne er for længst gået i seng, og selskabets unge damer besørger anretningen. Midt på gulvet i det store rum er der ved en fritstående skorsten indrettet en kamin, foran hvilken der står et spisebord og stole, her bænker vi os og hygger os omkring den blussende ild.

Nytårsaften er der dækket i den store sal ovenpå. Alle skal være med denne aften. Eleverne står i deres søndagstøj og venter, medens vi fører damerne op ad trappen og ind i salen. Lyset stråler os i møde fra det lange dækkede bord. I salens vægge findes Thorvaldsens relieffer Aarstiderne indmuret, de levende lys i lampetterne giver reliefferne dybde og liv gennem de skygger, som lyset frembringer. Midt for bordet sidder fru Madsen-Mygdal, og vi andre er placeret således, at de yngste sidder ved bordenderne.

Gårdens kusk og chauffør står smokingklædte på hver side af fløj-døren, parate til at servere. Pigerne skal nemlig også være med ved bordet i dag.

Alvor og højtid fylder rummet på denne årets sidste aften. Inden vi rejser os, bringer jeg på alles vegne en tak til fru Madsen-Mygdal, både fra dem, der har deres daglige virke på gården, og fra os, der som gæster af og til får lov til at være med. En tak for det rige indre liv, der, trods alt det onde udenfor, spirer og gror inden for dette hjemms vægge.

Kaffen serveres i stuerne nedenunder, og nu begynder underholdningen, der skal udfylde timerne, til klokken slår tolv. Jeg lægger selv for med at læse en fortælling af Jacob Paludans nylig udkomne bog "Landluft". Derefter begynder musikken. Programmet er i aften lagt an på at kunne mere en større kreds. Der begyndes med Haydn's Børnesymfoni. 8 instrumenter medvirker. Foruden strygere og blæsere optræder der jo i dette musikstykke både tromme, skralde, kukker, horn, og en skovtrolds stemme lader sig også høre, det morer både børn og voksne meget.

Ind imellem læser fru Madsen-Mygdal Mark Twain's historie om Bedstefars gamle vædder. Senere følger digte af P. Sørensen-Fugholm, der hører med til det traditionelle nytårsaftensprogram. Når midnatstimen nærmer sig, tændes juletræet i havestuen, hvor vi alle samles. Det gamle år synger vi ud med Grundtvigs sang:

Fædreland!

Ved den bølgende strand,
i den majgrønne lund,
ved det dejlige sund,
af de syngende vover omskyllet,
sidder bleg du i sorgen indhyllet,
dog for dig er det bedste tilbage,
thi end lever den Gamle af dage!

Efter sangen er der dødsstille i stuen, hen ved et halvt hundrede forskellige mennesker er forsamlede omkring et tændt juletræ i andagtsfuld stilhed, hver med sine tanker, der dog vist i dette øjeblik ikke er meget forskellige. Selv i øjenkrogene på den trivelige kogekone, der er hentet ind fra køkkenet, er der noget, der glinser. - Et par minutter i fuldkommen stilhed synes så uendelig lange, ikke en fod rører sig, ikke en stol flyttes. - Så lyder endelig det første befriende slag fra tårnuret, - i det stille lytter vi og tæller - en - to - tre - fire - fem - seks - syv - otte - ni - ti

elleve - tolv - . Det gamle år er forbi.

Der bydes varm punch om i grønne glas, og fru Madsen-Mygdal taler stille og alvorligt til os og beder os om at begynde det nye år med et leve for vort fædreland. Så synger vi:

Udrundne er de gamle dage
som floder i det store hav,
og hvor sig hviler nu den svage,
der fandt den stærke og sin grav;
men, lovet være Himlens Gud!
de ædles æt dør aldrig ud.

Inden vi skilles, synger vi Dejlige er jorden, og hver går til sit, for i morgen at genoptage dagens gerning.

Axel Petri
(Erindringsbog 1952)

Hvorfor siger man SÅDAN?

Når en person, f.eks. en politiker, er UDE AF SAGAEN, betyder det, at vedkommende har udspillet sin rolle. Vendingen stammer fra de islandske sagaer (oldnordisk: ór sogunni), hvor den bruges, når en mand forsvinder ud af fortællingen, for at tilhørerne/læserne ikke mere skal vente på ham. Charles Dickens giver i sine bøger undertiden udførlige og minutiøse beskrivelser af personer, som læserne ikke møder igen. Men Dickens fortæller ikke læserne, at disse personer er UDE AF SAGAEN.

G.N.

NYT FRA LOKALHISTORISK ARKIV

Maleriudstillingen

Vores maleriudstilling i Konfirmandhuset den 30. august blev igen i år besøgt af mange interesserede, og vi modtog igen oplysninger om flere malerier med lokale motiver, så det var en god dag.

Som før nævnt viste vi et stort maleri af Ledøje-Smørum sogneråd 1917, og det er lidt af et historisk billede, fordi det var første gang, husmand Jens Sørensen (sen. minister Jens Smørum) kom i vores sogneråd og endda som den første socialdemokrat i kommunen. Ejeren vil gerne afhænde maleriet, så ville det ikke være en god idé at få det op i byrådssalen, hvor det vel retteligt hører hjemme? Måske kunne kommunen, socialdemokratisk vælgerforening og en eventuel mæcen slå sig sammen om købet?

Mindesmærker

Lokalhistorisk Arkiv har netop udgivet en folder med tegninger af og oplysninger om de mindesmærker, der findes i kommunen.

Ved en rundtur til mindesmærkerne bliver man som "historiker" opmærksom på flere ting, der efter vores mening burde rettes:

kunne Rytterskole-tavlen ikke blive flyttet til et mere iøjne-faldende sted på Søgerskolen?

kunne J. P. Jørgensens årstal (1846-1923) på mindestenen ikke blive rettet til det rigtige årstal for hans død, 1926?

kunne Svenskestenen ikke blive rensset for blå grafitti?

kunne der ikke blive sat en plade op ved Frihedsegen for at fortælle dens historie (ligesom der er ved naturgas-skulpturen)?

kunne man ikke følge op kunstnerens idé med at sætte en sten med byvåben op under skulpturens ben, hver gang en kommune i amtet får naturgas? Foreløbig er der kun en sten med vort eget byvåben.

Der er lavet en **lille plancheudstilling om mindesmærkerne**, der uddyber og supplerer teksten i folderen. Denne udstilling (3 plancher) kan **udlånes til alle interesserede**, skoler, foreninger eller institutioner.

Smørumovrefundene

Vi har nu arkæologen Anne Preislers rapport om udgravningerne i Smørumovre 1985 liggende til udlån.

Slægtsforskning

Vore udmærkede lærere fra kurset i gotisk skrift vil gerne stå for et kursus i slægtsforskning, hvis der er interesse for det?

FORENINGSNYT

Sæsonen 86-87 er kommet godt fra start med et nyt spændende foredrag af Anne Preisler om Smørum-udgravningernes resultater. Det store fremmøde til foredragsaftenen vidner om interesse for sådanne emner.

Ud over foredragsudvalget ved Steen Asger Jensen byder foreningen på en lang række andre aktivitetsmuligheder, nemlig:

Arkæologiudvalget ved Rita Holm
Fotoudvalget ved Poul Zeiler
Registreringsudvalget ved Lone Brüsich og
Turudvalget ved Vilhelm Nielsen.

Hvis foreningens medlemmer ønsker at være med i et eller flere udvalg, er kontaktpersonerne parate til at tage imod henvendelser (telefonnumre på omslagets næstsidside). Dette gælder naturligvis også, selv om man ikke ønsker at deltage permanent i udvalgene, men måske ligger inde med en god idé eller et spørgsmål til emner inden for et af de nævnte områder.

Som noget fremtidigt nyt kan det oplyses, at såvel foreningen som arkivet skriver historie i 1987, idet de dér har henholdsvis 15 og 10 års jubilæum. Om der skal ske noget i den anledning, er endnu ikke helt afklaret, men mon ikke der skal?

Bestyrelsen.

Huskekalender:

- 3. februar 1987: Foredrag om Jelling Viet og Jelling Kirke.
- 28. februar 1987: Generalforsamling, med efterfølgende "åbenthus".
- 7. april 1987: Foredrag om De gamle Helligkilder.

LEDØJE SOM RYTTERDISTRIKT

År 1670 oprettede regeringen et nationalt rytteri på omkring 4.500 mand, til hvis underhold blev udlagt 27.000 tdr. hartkorn af krongodset. Ledøje by kom til at høre til ryttergodset og henlagdes under Københavns amts rytterdistrikt.

Efter skånske krig var disse rytter hvervede folk, mest tyskere, der indkvarteredes i byen. Fra mange steder i landet lød stærke klager over den hårde medfart, bønderne led ved at hundsес af de rå soldater og underofficerer. (Man kendte dog ikke på dette tidspunkt begrebet "halvsadister"!)

Fra Københavns amt ses imidlertid ikke sådanne klagemål at være fremkommet. I Ledøje byggede man huse på gadejorden, hvor rytterne kunne bo med deres hustruer. Man påviser endnu der flere huse, som oprindeligt har været "soldaterhuse". Københavns amts rytterbønders nærmeste overordnede var Regimentsskriveren på Kollekolle i Kirke Værløse sogn. Dels var han deres forsvar, og dels skulle han påse, at de passede deres gårds drift. I den tid, Ledøje var inddraget under rytterdistrikterne, hører man sjældent klage over ubilligt hoveri og ulidelige ægtkørsler, men vel til tider over misvækst eller over smitsom sygdom mellem folk og kreaturer. I 1710 døde f.eks. ifølge kirkebøgerne 49 personer af pest i Ledøje. Det var jo en slem åreladning i så lille et sogn.

Man ser ofte, at regimentsskriveren og amtmanden gør indstillinger om at skåne bønderne for arbejdspræstationer, og når misvækst, kvægpest eller andre ulykker indtraf, havde bønderne altid sikre fortalere i de to nævnte autoriteter. Alt tyder på, at bønderne nu levede under langt gunstigere vilkår end tidligere. Nu er det ret almindeligt, at en gård overgår fra fader til søn eller svigersøn, hvorimod det er sjældnere at se en bonde "forsidde" sin gård. Var det dårlige tider, kom regimentsskriveren altid til hjælp med så- eller brødkorn.

S. Pødenphant

(Del af artikel i Ballerup-Måløv Avis, 1960'erne)

FORENINGENS BESTYRELSE

Formand:	Steen Asger Jensen	65 03 09
Næstformand:	Lone Brüsch	97 37 32
Kasserer:	Evy Qvistgaard	65 88 42
Sekretær:	Peder Madsen	97 38 33
	Vilhelm Nielsen	16 90 12
	Anni Pedersen	65 47 20
	Rita Holm, arkæologi	65 36 44
Suppleanter:	Poul Zeiler, foto	65 13 41
	Aase Thygesen	97 56 45
Revisorer:	Elin Jakobsen	
	Lars Jensen	
Suppleant:	Poul Clemmensen	

LOKALHISTORISK ARKIV:

Adresse: Smørum Bygade 35, Smørumovre, 2760 Måløv
Telefon: 02 65 44 04 (i åbningstiden)
Åbningstid: den 1. torsdag i hver måned, kl. 19.30-21.30
den 2. lørdag i månederne sept.-maj, kl. 11-13
og efter aftale.

Arkivarer:	Kirsten Fauk	97 50 63
	Aase Thygesen	97 56 45
	Edla Nikolaisen	97 51 95
	Pia Christensen	97 50 51

Dette blad udgives af:

LEDØJE-SMØRUM HISTORISK FORENING OG ARKIV
med Kirsten Fauk som redaktør.

ÅRSKONTINGENT 1986: kr. 50,- pensionister kr. 25,-

Foreningens bomærke er tegnet af Bent Eggert.

Arkivets bomærke er tegnet af Nya Sebulonsen.

Næste nummer af medlemsbladet udkommer i februar.

De viste fotos af nyere dato er taget af:

ISSN - 01090712